

Ι.ΟΙΚ.

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. Ἔθες Πατησίων ἀριθ. 9.

Δι' συνδρομαὶ ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ-
θείας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσύνην,
καρτονομισμάτων, χρυσοῦ κ τ λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Καρλόλου Μερουβέλ : ΟΙ ΤΡΕΜΟΡ, μυθιστορία μετὰ εἰκόνων, μετά-
φρασις *Κ. (συνέχεια). — Ἰωάννου Βαλέρα : — ΠΕΠΙΤΑ ΧΙΜΕΝΕΣ,
ἰσπανικὸν μυθιστόρημα κατὰ μετάφρασιν Ἀντ. Φραβασίλη, (συνέχεια). —
Ἀλφόνσου δὲ Καλόρρε : ΕΥΑ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
προπληρωτῆς

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15.
Ἐν Ῥωσσίᾳ ρούβλια 6.

Λήγοντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ
Δ' ἔτους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστο-
ρημάτων», ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομη-
τῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθή-
σωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ε' ἔ-
τος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι
τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγκαίρως, ἵνα μὴ
διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐ-
παρχίαις ἀνανεοῦντας ἢ νεωστὶ ἐγ-
γραφομένους συνδρομητὰς ἡμῶν

Δωροδύμεν :

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΣΑ τοῦ συνεργάτου ἡμῶν
Διόσκου, κομψότατον τομίδιον, ἐπὶ ἀρίστου γάρτου
καὶ ωραίου χρωματιστοῦ ἐξωφύλλου τοῦ κ. Θέμου
Ἀρρίνου.

Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΣΑ καὶ τὸν
ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, τὴν ἐκ 400
σελίδων Ἀθηναϊκὴν μυθιστορίαν τοῦ συνεργάτου ἡ-
μῶν κ. Γρ. Δ. Σεροπούλου.

Εὐκαιρία διὰ τοὺς συνδρομητὰς

ΤΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΩΝ.

Συμβληθέντες μετὰ τῆς διευθύνσεως τῆς ἑβδομά-
δος δυνάμεθα νὰ παρασχωμεν εἰς πάντα συνδρομητὴν
ἡμῶν τὸν Δ' Τόμον (3^{ος} περιόδου) τῆς ἑβδομάδος
ἐντὶ δραχμῶν 6, τῆς ἀρχικῆς τοῦ τιμῆς οὐσῆς δρ.
10 διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ φρ. χρ. 12 διὰ τὸ
ἐξωτερικόν.

Ἐν τῷ τόμῳ τούτῳ περιέχονται Κοινωνικαὶ εἰκό-
νες, Ἱστορικαὶ, Καλλιτεχνικαὶ, Φιλολογικαὶ καὶ
Κριτικαὶ Μελέται, Ἠθογραφίαι, Μουσικαὶ Ἐπιθεω-
ρήσεις, Παραδόσεις, Χρονογραφικά, Βιομηχανικά,
Ἐκπαιδευτικά, Περιγραφαί, Ἐντυπώσεις καὶ Ποιήσεις
τῶν ἐγκριτωτέρων ἡμῶν λογογράφων καὶ ποιητῶν καὶ
Διηγήματα πρωτότυπα καὶ μεταπεφρασμένα.

Ὁ τόμος οὗτος εἶνε ἀλλθὲς ἀπόκτημα διὰ πάντας,
διότι πρὸς σύνταξιν αὐτοῦ συνεργάσθησαν οἱ ἐγκρι-
τώτεροι τοῦ ἔθνους λόγιοι καὶ τοιοῦτον τὸν συνιστῶ-
μεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας ἡμῶν.

Ἡ ἐν Αἰγύπτῳ γενικὴ ἐπιστασία
τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστορημάτων»
ἀνετέθη τῷ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Πα-
ναγιώτῃ Γριτσάνῃ (Βιβλιοπωλεῖον
Ἀπόλλων). Τῷ ἰδίῳ ἀνετέθη καὶ ἡ
ἐγγραφὴ νέων συνδρομητῶν, ἐπίσης καὶ
ἡ ἀνανέωσις συνδρομῶν διὰ τὸ Ε' ἔ-
τος καὶ δι' ὅ, τι δῆποτε ἀφορᾷ τὰ «Ἐ-
κλεκτὰ Μυθιστορήματα».

Ἡ Διεύθυνσις.

ΚΑΡΟΛΟΥ ΜΕΡΟΥΒΕΛ

ΟΙ ΤΡΕΜΟΡ

ΣΟΛΑΝΖΗ ΦΑΡΖΕΑΣ

(Συνέχεια)

Κρότος τοσοῦτον φοβερὸς ἤκούσθη,
ὥστε θὰ ἔλεγέ τις, ὅτι ἐτρίνασσετο εἰς τὸν
ἀέρα.

Ἐπὶ στιγμὴν ἔμεινον ἐνεοί.

Τὰ πιστόλια διηύθυνον πάντες ὁρμεμ-
φύτως κατὰ τοῦ στήθους τοῦ πυργοδε-
σπότου.

Ἡ ἀπόδρασις τῆς μαρκησίας καὶ ἡ ἐπι-
θυμία τοῦ νὰ τὴν καταδιώξῃ ἐν τῷ σκό-
τει, καθίστων ἀληθοφανῆ τὴν καταγγε-
λίαν τοῦ θωρακοφόρου.

Ὁ φὸν Γκέμπεν, τεταραγμένος ἐν μέσῳ
τῆς γενικῆς καταπλήξεως, δὲν ἐγνώριζε τί
νὰ σκεφθῇ.

Συνησθάνετο ὅτι ἡπειλεῖτο ὑπὸ μεγά-
λου κινδύνου.

Ἀλλὰ πῶς νὰ τὸν ἀποσοβῇ;

Ἐθαύμαζε μάλιστα, πῶς ὁ πύργος
ἴστατο ἀκόμῃ ὀρθίος μετὰ τὴν ἐκρηξίν
ἐκείνην, ἥτις τὸν συνεχλόνισεν ἐκ βάθρου.

Εἰς τὰ μαγειρεῖα οἱ στρατιῶται ἀφυ-
πνισθέντες, ἤρπασαν τὰ ὅπλα ἐν σπουδῇ,
ὅπως ὑπερασπισθῶσι κατὰ τοῦ ἀοράτου
ἐχθροῦ.

Καὶ αὐτὸς ὁ μαρκήσιος ἐρωτώμενος
πανταχόθεν δὲν εἰζέυρε τί ν' ἀποκριθῇ.

Ἀμφιβολία ἐν τούτοις ἀόριστος ἔτι
ἐτάρασσε τὸ πνεῦμά του.

Ἡ παράδοσις τῆς λίμνης τοῦ Σεβάν
ἐπανήρχετο εἰς τὸ πνεῦμά του.

Ἐὰν αὐτὸ ἦτο τὸ σχέδιον τῶν Σουβαί;

Διὰ νὰ ἐγκαταλειφῶσιν αὐτὸν μετρῶν-
τες τὰ λεπτὰ ὅσα τῷ ἀπέμενον ἔτι, θὰ
ἦσαν βέβαιοι περὶ τῆς ἐπιτυχίας. Τοὺς
ἐγνώριζε.

Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ τῷ ἀπηύθυνον μα-
ταίαις ἀπειλάς· καὶ πόσον θὰ τὸν ἐμίσουν,
ἀφοῦ εἶχον ὀρκισθῇ μάλιστα νὰ ἐκδική-
σωσι τὴν Ἑλένην, τὴν σύντροφον τῆς

παιδικῆς ἡλικίας των, αὐτοί, ἡ προσωπο-
ποιήσις τῆς τιμῆς!

Ἐτρεξεν εἰς τὸ παράθυρον σύρων μεθ' ἐ-
αυτοῦ τὸν στρατηγόν.

— Ἀκουσε, τῷ εἶπεν.

Ἡκούετο ἐκ τῆς κοιλάδος ἀνωθεν τοῦ
πύργου ἰσχυρὸς καὶ ὑπόκωφος μηχανθμός.

— Μόλις ἔχομεν καιρὸν νὰ φύγωμεν.

— Διατί;

— Διότι θὰ παρασυρθῶμεν, θὰ πνιγῶ-
μεν!

— Πῶς;

— Μὴ μ' ἐρωτᾷς! φεύγομεν.

Ἀλλὰ δὲν ἐπρόφθασαν.

Κῦμα τριάκοντα πόδας ὑψηλὸν ἐθραύ-
σθη κατὰ τῶν τειχῶν τοῦ πύργου, τριγ-
μός παρατεταμένος ἠκολούθησε τούτον
καὶ τὰ παράθυρα ἐβυθίσθησαν.

Ἐν τῇ αὐτῇ κραυγῇ τρόμου καὶ ἀπελ-
πισίας ἀντήχησεν.

Ἐκ τοῦ ἐξώστου ἔνθα ἴστατο ὁ στρα-
τηγὸς ἐφαίνετο μέγα ρεῦμα ποταμοῦ, πα-
ρασύροντος πᾶν τὸ προστυχὸν κατὰ τὴν
διάβασίν του.

Οὔτε μαγειρεῖα πλέον, οὔτε φῶτα, οὔτε
στρατιῶται· μόνον τὸ μέγα ἐκεῖνο ρεῦμα
τοῦ ποταμοῦ ἔτρεχε πάντοτε, καὶ ἐν
τῷ πύργῳ τῷ κατεστραμμένῳ καὶ κλονι-
ζομένῳ, ἀνθρωποὶ τινες μόνον ἐφαίνοντο
πελιδνοὶ ἐνώπιον τῆς μαστίγος ταύτης,
κατὰ τῆς ὁποίας οὐδὲν ἠδύναντο.

ΙΖ'

Ὁ λατόμος τοῦ Οὐλλάνς ἔτριβεν ἐν
τούτοις τὰς χεῖρας ἐξ εὐχαριστήσεως.

Τὸ ἔργον τοῦ ἐπέτυχεν.

Ἡθέλησε νὰ θέσῃ μόνος τὸ πῦρ.

Ἦτο ἐπιτυχὴς ἐκρηξίς, ἣν θὰ ἐνεθυ-
μεῖτο διὰ βίου, καθ' ὅσον ἀπώλεσε σχε-
δὸν τὴν ἀκοὴν ἐκ τοῦ κρότου.

Καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν κατεγίνετο νὰ
τελειοποιήσῃ τὸ ἔργον καὶ νὰ ἐπιθεωρήσῃ
τὰ πάντα· ἡ φιλοτιμία του ἦτο ἐκτε-
θειμένη.

Ἐν τούτοις, δὲν ἔμενε καὶ ἀνευ ἀνησυ-
χίας τινός.

Ἄν παρ' ἐλπίδα ἡ ἐκρηξίς δὲν ἐξετεί-
νετο καὶ δὲν κατάρθου ν' ἀνοίξῃ ἡ ἀσκή-